

vis Forbindelse mellem Amtsråds-kredsen og de Kjøbstæder, som ligge indenfor den. Hvis man tog en Mand fra den ene Amtsråds-kreds op i denne Kommission, og denne Mand kom til at fungere overfor den anden Amtsråds-kreds, vilde han komme til at fungere overfor en kommunal Autoritet, med hvilken han ellers aldrig har nogen Forbindelse, og han vilde komme til at fungere overfor en Amtsråds-kreds, fra hvilken han ikke har modtaget Mandat til at fungere, thi han er kun valgt for sin Amtsråds-kreds. Vi ere komne ind paa en meget uheldig Deling af Amter i Amtsråds-kredse, men ere vi en Gang komne ind derpaa, saa maa vi fastholde det. I alle Tilfælde, hvor det gjælder Afgjørelser af finantziel Betydning, er det alene Amtsråds-kredsen, der kommer an paa, og ikke Amtet. Dette er ogsaa opfattet meget rigtigt i § 24, hvor det siges om Udgifterne, at de skulle udredes af Amtrepartitionss-fonden i hver Kreds. Jeg tror, det blot er nødvendigt at henlede Opmærksomheden derpaa, for at det kan blive rettet. Ogsaa i en anden Henseende tror jeg, det ikke godt kan gaa an, at det bliver staaende. Tysklands-kredsen falde nemlig ikke altid sammen med Amterne, hvor disse ere delte i to Amtsråds-kredse. I Aarhus Amt f. Ex. hører Aarhus Amtsråds-kreds sammen med Randers Amt, og den anden, Skanderborg Amtsråds-kreds, hører sammen med Veile Amt, og altsaa fik man to Tyskater ind i Ober-tilsynet, men de kunde kun komme til at fungere hver for sin Amtsråds-kreds. Det kan ikke gaa an.

Der er i denne Lov tillagt Justitsministeren en vis Myndighed, der fordres af ham en vis praktisk Indgriben i ikke saa Tilfælde, en Indgriben, som vistnok maa støtte sig til lægehyndigt Skjøn. Det forekommer mig, at Ministeren i saa Henseende vilde være særlig uheldig stillet ved den Ordning, der nu er, efter hvilken han har som Konsulent et Kollegium. Det kunde ikke være min Tanke at faste Stygge paa Sundhedskollegiet, hverken at ansætte dets Indsigt, dets Dygtighed eller Arbeidsiver, men det ligger i Sagens Natur, at et større Kollegium af Mænd, hvis Hovedhvert det ikke er — de have andre, videnskabelige og praktiske Hverv at udfylde — kan man ikke faae til at afgjøre Sagerne i en snæver Bending, om jeg saa maa sige, og det er netop det, der skal gjøres. Derfor forekommer det mig, at naar man paa denne Maade vil tillægge Justitsministeren praktisk Indgriben, trænger han til at faae en særlig

saqhyndig lægevidenskabelig Konsulent i Skikkelse af en Medicinaldirektør.

W. Peterjen: Jeg tør ikke, som den sidste ærede Taler, indlade mig paa den lægevidenskabelige Side af Sagen, og jeg vil heller ikke indlade mig paa den juridiske Side. De to Hensyn, der maa tages, forekommer det mig, at de to første Talere have taget saa fuldstændig med, at jeg ikke paa nogen Maade skal indlade mig paa dem. Den Side af Sagen, jeg har tænkt paa, er den økonomiske Side, idet det navnlig er §§ 21—24, til hvilke jeg vil knytte et Par Bemærkninger. Hvad først § 22 angaar, da mente min ærede Nabo (Kump), som havde Ordet før den sidste Taler, at man skulde have flere Hundreder af den Slags Sygehuse rundt omkring i Landet. Det kan jeg slet ikke være enig med ham i. Det forekommer mig, at i Virkeligheden et af den Slags Sygehuse i hvert Amt maa være tilstrækkeligt. Skjøndt jeg ikke har meget Begreb om Lægevidenskaben som saadan, tror jeg dog egentlig ikke, at det ved Transporten af Syge har saa meget at betyde, om den bliver en eller to Mil længere. Imidlertid er man paa Landet vant til den Slags Transporter af Syge; naar Nogen kommer til Stade og skal til Sygehuset, maa man finde sig i meget længere Transporter, end der her er Tale om, saa jeg tror ikke, at den Transport spiller nogen Rolle. Jeg tror heller langtfra, at der kan være Tale om saa betydelige Kapitaler, som den sidste ærede Taler omtalte; jeg tror, at man paa en billigere Maade kan skaffe den Slags Anstalter, som ere berørte i § 22. Det, jeg væsentlig vil dvæle ved i denne Sag, er Spørgsmaalet om Omkostningerne. Det blev kortelig berørt af min ærede Sidesmand til Venstre, at ligesom Staten maatte deltage i de andre Omkostninger ved Sygepleien, maatte den ogsaa deltage i de Omkostninger, der ere forbundne med Opførelsen af den Slags Sygehuse. Jeg tror i Virkeligheden, at det er et rimeligt Forlangende, man kan stille til Staten. Vi maa erindre, mine Herrer, at naar vi skulle bekæmpe Udbredelsen af en Epidemii, er det ikke alene for det enkelte Sogns eller den Kommunes Skyld, hvori Epidemien er udbrudt, men væsentlig for hele Landets Skyld, at man bekæmper den; altsaa er det ogsaa rimeligt, at de Sikkerhedsforanstaltninger, som træffes i den Anledning, træffes tilbøieligt af hele Landet. Det er vel saa, at Landet ikke kan overtage det Hele; men jeg tror, at ligesom § 24 har bestemt, at de Omkosti-